

Teprve když se do sytosti vydováděl, všiml si, že tu cosi nehraje. Ani jedna z těch krásných věcí nebyla celá. Nebo byla otlučená, roztrhaná, zprohýbaná, zkrátka rozbitá.

A právě proto ji vyhodili sem na skládku.

Tohle já bych nikdy neudělal, pomyslel si Krtek. Kdybych něco rozbil, tak to zase spravím! Spravená věc se každému odvděčí.

A začal spravovat malé pruhované paraple.
Nebylo to vůbec jednoduché. Dalo to spoustu
práce a trápení, ale nakonec se to přece jen povedlo.
Paraplíčko bylo zase jako nové.
A bylo moc rádo. A taky se Krtekovi odvděčilo.
Když zafoukal vítr, plulo s ním povětrím jako
vzducholod'. Když vítr foukat přestal, snášelo se k zemi
jako padáček...
Krtek byl nadšením celý pryč.